

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه زابل

مدیریت تحصیلات تکمیلی

دانشکده کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته زراعت

عنوان

اثر پرایمینگ بر ویژگی های مورفولوژیک و فیزیولوژیک ریحان در شرایط تنش شوری

استاد راهنما:

دکتر احمد قنبری

اساتید مشاور:

دکتر مصطفی حیدری

مهندس حسن نگهداری

تهییه و تدوین:

سیده مرضیه آل اطهار

خرداد ۹۰

تندیم به پرور وادعه عزیزم

آنکه وجودم برایشان بهمن است

وجودشان برایم همه مهر

تو اشان رفت تا به تو نای برسم

و مویشان پسید کشت تارویم پسید چاند

آنکه راستی قائم دشگنی قاشان تجلی یافت

آنکه فروع نگاهشان، کرمی کلاشان و روشنی رویشان، سرمه‌های جاودانی زندگی من است

سر و وجودشان بهیشه سبز و پایدار باشد.

تندیم به عزیزترین دوستم، همسر مهربانم

مشکم برای همه وقت های که

مرا به خنده و داشتی و به من جرأت و شمامت دادی

به تو احیاج داشتم و تو دکارم بودی و به من دلداری دادی

با من شرکیک شدی و به من اعتماد کردی

مرا تحسین کردی و برایم شادی آوردی

همفر زندگیم توزیباترین بهانه زیستن است

توزیباترین حضور عاشقانه دل زندگی من، هستی

پاسکزاری

سپس و تا شیخ خدای را که در بارش بی امان نعمت؛ و نخشش بی انتہای الاضف، اگر زبان حمد و نگاه سپس را از انسان بازمی داشت، خلایق غرق در نعمت بی کلام شکری عمری گذرانند، و در کسره روزیان، شکر دریاد نمی آورند. و در این حال از حد انسانیت پایی بسیرون نهاده، به وادی حیاتیت گام می نهادند چنان که در قرآن، کتاب استوارش فرمود: "ایشان جز به چار پیمان نمی مانند، بلکه از آنمان کمتر نمی‌پسند" پس سپس خدا را که نور شناختش را به قلب متابانید و شکر ش را بروجود مان امام فرمود. دوازده بی پیمان و انش به پروردگاریش را، بر ما کشود و مارابه وادی پرفیض توحید خالصانه اش را هبزی نمود و از حلاک در ورطه انکار و شک بازمان داشت. به شمریدن این پیمان نامه مریون چک و همیاری دوستان و عزیزانی است که لازم می دانم در این جا از آنها تقدیر و شکر نمایم.

تلاش خالصانه بهمی سرورانی را که می‌داریم دادند و از لطفشان مستقیم شدم را ارج می ننم و از خداوند منان تنای بروزی برای ایشان دارم. اکنون بر خود لازم می دانم که از استاد بزرگوار و فرزانه ام جناب آقای دکترا احمد قبری که در طول نجام این تحقیق از رسمودهای علمی و عملی ارزشمند شان برهه مند شدم صمیمانه پاسکزاری نمایم. همچنین از جناب آقای دکترا مصطفی حیدری و مهندس حسن گنبداری به خاطر تجارت ارزشمند شان سکرمت. از جناب آقای دکتر مید محسن موسوی نیک که زحمت داوری پیمان نامه را بر عده داشته و نیز از جناب آقای دکترا محمد رضا اصغری پور به عنوان نماینده تحصیلات تکمیلی سکرمت.

در پیمان از تمامی دوستان عزیزم، خانم ها: خانمها جوکار، یوسفی، استخری، ایزدی، خسروی، تقیزاده، سلیمان، حسنه و همکلاسیمای خوبم

سیده مریمیه آل احمد

خود او ۹۰

افر پرایمینگ بر ویژگی های مورفولوژیک و فیزیولوژیک ریحان در شرایط نتش شوری چکیده

پرایمینگ بذر تکنیکی است که باعث بهبود استقرار گیاهچه در محیط می‌شود به خصوص هنگامی که کاشت در شرایط نامطلوب صورت می‌گیرد. به منظور بررسی اثر پرایمینگ بر ویژگی های

مورفولوژیک و فیزیولوژیک ریحان در شرایط تنفس شوری، آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه علمی کاربردی علی آباد کمین در سال ۱۳۸۹ به اجرا درآمد. فاکتورهای مورد آزمایش شامل اسموپرایم (NaCl) در چهار غلظت با پتانسیلهای ۲-۴ و ۶-۸ بار و زمان های متفاوت ۸ و ۱۶ ساعت و هیدروپرایم (آب مقطر) در زمان های ۸ و ۱۶ ساعت قبل از کشت انجام گردید و در گلدان پنج سطح شوری ۰ و ۲ و ۴ و ۶ و ۸ دسیزیمنس بر متر و سه سطح تیمار هیدروپرایم (۱۶ ساعت) و اسموپرایم (۲-۸ بار، ۱۶ ساعت) و بدون پرایم اعمال گردید. نتایج نشان داد با افزایش سطوح پرایمینگ، درصد و سرعت جوانه زنی، بنیه گیاهچه، طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، وزن تر و خشک و طول گیاهچه کاهش یافت، بیشترین مقدار این صفات مربوط به تیمار هیدروپرایم و کمترین آن مربوط به اسمو پرایم ۸- بار بود. ولی مقدار پرولین و کربوهیدرات افزایش یافت، بیشترین مقدار پرولین و کربوهیدرات مربوط به تیمار اسموپرایم ۸- بار بود. با افزایش سطوح تنفس طول ریشه و ساقه، وزن خشک گیاه، وزن تر ریشه، ساقه و گیاه، مقدار پتاسیم و خاکستر کاهش یافتند و مقدار پرولین، کربوهیدرات، انسانس و سدیم افزایش یافتند.

کلمات کلیدی

هیدروپرایم، اسموپرایم، ریحان، تنفس شوری، مورفولوژی، فیزیولوژی

عنوان.....	صفحه
فصل اول : مقدمه	
۱	۱- اهمیت و اهداف.....
فصل دوم: مروری بر منابع	
۳	۲- کلیات.....
۳	۲-۱ اهمیت تولید گیاهان دارویی.....
۳	۲-۲ گیاه دارویی ریحان.....
۳	۲-۲-۱ شناسنامه.....
۳	۲-۲-۲ تاریخچه و منشأ ریحان.....
۴	۲-۲-۳ اسمی گوناگون ریحان.....
۴	۲-۲-۴ گیاهشناسی ریحان.....
۴	۲-۲-۶ نیاز اکولوژی.....
۵	۲-۳ مواد مؤثره (اسانس).....
۵	۲-۳-۱ مقدار و انواع اسانس.....
۶	۲-۳-۲ مکانیسم عمل مواد مؤثره.....
۶	۲-۳-۳ استخراج مواد متشکله گیاهان دارویی.....
۶	۲-۳-۴ ترکیبات شیمیایی.....
۶	۲-۳-۵ خواص درمانی ریحان.....
۷	۲-۴ سابقه تحقیق.....
۷	۲-۵ مصارف سنتی و جاری.....
۷	۲-۶ اثرات عوامل محیطی و زراعی بر رشد و نمو و عملکرد و مواد مؤثره.....
۷	۲-۶-۱ مواد و عناصر غذایی مورد نیاز.....
۸	۲-۶-۲ تناوب کاشت.....
۸	۲-۶-۳ طول دوره رشد.....
۸	۲-۶-۴ نیاز آبی.....
۸	۲-۶-۵ نیاز حرارتی و نوری.....
۸	۲-۷ آماده سازی خاک.....
۹	۲-۷-۱ تاریخ و فواصل کشت.....
۹	۲-۷-۲ کاشت.....
۱۰	۲-۷-۳ داشت.....
۱۰	۲-۷-۴ برداشت.....

۱۱	۲-۷-۵- جمع آوری بذر.....
۱۱	۲-۸- دامنه انتشار.....
۱۱	۲-۹- شوری.....
۱۱	۲-۹-۱- منابع اصلی نمک در مناطق خشک و نیمه خشک.....
۱۲	۲-۹-۲- منابع آب و خاک شور ایران و جهان.....
۱۳	۲-۹-۳- تنش‌های محیطی.....
۱۴	۲-۹-۴- تنش شوری
۱۴	۲-۹-۵- علل شور شدن خاک.....
۱۵	۲-۹-۶- اثرات شوری بر رشد گیاهان.....
۱۶	۲-۹-۷- اثرات شوری بر جذب عناصر.....
۱۶	۲-۹-۸- اثرات شوری بر مراحل زایشی گیاه.....
۱۶	۲-۹-۹- اندازه گیری شوری.....
۱۷	۲-۹-۱۰- تحمل گیاهان نسبت به شوری.....
۱۷	۲-۱۰- پرایمینگ.....
۱۷	۲-۱۰-۱- تاریخچه پرایمینگ
۱۷	۲-۱۰-۲- ضرورت مطالعه پرایمینگ بذر.....
۱۸	۲-۱۰-۳- تعریف پرایمینگ.....
۱۹	۲-۱۰-۴- مناسبترین درجه حرارت و زمان پرایمینگ.....
۱۹	۲-۱۰-۵- هدف از پرایمینگ.....
۱۹	۲-۱۰-۶- انواع پرایمینگ.....
۲۰	۲-۱۰-۷- مفهوم فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی پرایمینگ.....
۲۰	۲-۱۰-۸- اثرات آناتومیکی، مورفوЛОژیکی و فراساختاری پرایمینگ بذر.....
۲۱	۲-۱۰-۹- اهمیت پرایمینگ در شرایط تنش.....
۲۲	۲-۱۰-۱۰- نکات مهم در مورد پرایمینگ.....
۲۳	۲-۱۱- تنظیم اسمزی و نقش تنظیم کننده‌های اسمزی (کربوهیدرات و پرولین) در مقاومت به شوری.....
۲۴	۲-۱۱-۱- پرولین.....
۲۵	۲-۱۱-۲- کربوهیدرات.....
۲۶	۲-۱۲- تاثیر تنش شوری بر خصوصیات کمی و کیفی گیاه.....
۲۶	۲-۱۲-۱- صفات ریخت‌شناسی، عملکرد و اجزای عملکرد.....
۲۷	۲-۱۳- اثرات پرایمینگ بر خصوصیات کمی و کیفی گیاهان.....

فصل سوم: مواد و روش‌ها

۳۱	۱-۳- زمان و مکان تحقیق.....
۳۱	۲- مشخصات خاک تحقیق.....
۳۱	۳- رقم ریحان مورد استفاده در آزمایش
۳۲	۴- مراحل انجام آزمایش.....
۳۲	۴-۱- آزمایش ۱ (آزمایشگاهی).....
۳۲	۴-۲- آزمایش ۲ (گلدانی).....
۳۲	۵- نحوه اعمال تیمارها.....
۳۳	۶- مراقبت‌های قبل از کاشت.....
۳۳	۷- مراقبت‌های پس از کاشت.....
۳۴	۸- برداشت.....
۳۴	۹- خشک کردن.....
۳۴	۱۰- صفات اندازه‌گیری شده.....
۳۴	۱۰-۱- اندازه گیری عملکرد و اجزای عملکرد.....
۳۴	۱۰-۲- اندازه گیری درصد و سرعت جوانه‌زنی و شاخص بنیه گیاهچه.....
۳۵	۱۰-۳- اندازه گیری پرولین و کربوهیدرات.....
۳۵	۱۰-۳-۱- اندازه گیری پرولین.....
۳۵	۱۰-۳-۲- اندازه گیری کربوهیدرات.....
۳۶	۱۰-۳-۳- اندازه گیری درصد انسانس.....
۳۶	۱۰-۳-۴- اندازه گیری عناصر معدنی و خاکستر (Ash).....
۳۶	۱۱- محاسبات و تجزیه و تحلیل آماری.....

فصل چهارم: نتایج و بحث

۳۷	۱-۴- صفات مورفولوژیک
۳۷	۴-۱-۱- درصد و سرعت جوانه‌زنی و شاخص بنیه گیاهچه.....
۳۸	۴-۱-۲- طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و گیاهچه.....
۴۰	۴-۱-۳- طول ریشه و ساقه و گیاه.....
۴۲	۴-۱-۴- وزن تر و وزن خشک گیاهچه.....
۴۳	۴-۱-۵- وزن تر ریشه، ساقه، گیاه و وزن خشک گیاه.....
۴۵	۴-۲- صفات کیفی
۴۵	۴-۲-۱- پرولین.....
۴۶	۴-۲-۲- کربوهیدرات.....
۴۹	۴-۲-۳- درصد انسانس.....
۵۰	۴-۲-۴- خاکستر (Ash).....

۵۱	۴-۳- عنصر غذایی.
۵۱	۴-۳-۱- میزان سدیم
۵۲	۴-۳-۲- میزان پتاسیم
۵۴	۴-۴- نتیجه گیری
۵۴	۴-۵- پیشنهادات
۵۵	منابع
۶۴	پیوست

فصل اول

مقدمه

۱- مقدمه

گیاهان دارویی در طول تاریخ با انسان قربات خاصی داشته و آثار دارویی و موارد استفاده آنها بر هیچ کس پوشیده نیست. گیاهان دارویی بازار بزرگی در جهان دارند و از این جهت که کشور ایران یکی از منابع غنی این گیاهان محسوب می‌شود، می‌تواند به یکی از مهم‌ترین صادرکنندگان این گیاهان تبدیل شود (امید بیگی، ۱۳۸۳). گیاهان دارویی و ادویه‌ای از گیاهان اقتصادی مورد استفاده بشر هستند که مواد بیوشیمیایی مخصوص و فعال مفیدی با مقادیر بسیار کم در پیکره خود تولید و ذخیره می‌کنند و سهم بزرگی از فراورده‌های دارویی تجاری را به خود اختصاص می‌دهند (مجنون حسینی و دوازده امامی، ۱۳۸۶). در حال حاضر حدود ۵۰ هزار گونه گیاهی به دلیل وجود ترکیبیهای ثانویه مانند اسانس، مواد معطر، رزین، شیره و صمغ در اندام‌های مختلف آنها نظیر ریشه، ساقه، برگ، گل، میوه و بذر در تهییه دارو به کار گرفته می‌شوند (قاسمی، ۱۳۸۸).

ریحان (*Ocimum basilicum L.*) گیاهی دارویی، یکساله و متعلق به خانواده نعناعیان می‌باشد که بومی نواحی استوایی افریقا است و امروزه بیشتر در کشورهای حوزه دریای مدیترانه در باغ‌ها و مزارع کشت می‌شود. عمدۀ مواد موثره این گیاه برای معالجه نفح شکم و کمک به هضم غذا مورد استفاده قرار می‌گیرد. از این گیاه می‌توان برای معالجه برخی از ناراحتی‌های قلبی و همچنین، برای مداوای بزرگ شدن طحال استفاده کرد و اسانس آن خاصیت ضد قارچی و باکتریایی دارد (یزدانی و همکاران، ۱۳۸۳). طول مدت جوانه‌زنی ریحان ۱۴ تا ۲۱ روز است و مراقبت‌های ویژه در زمان داشت شامل وجین علفهای هرز و تنک کردن گیاهان در مراحل اولیه رشد می‌باشد. عملکرد پیکر رویشی خشک ۱/۲ تا ۲ تن در هکتار و عملکرد اسانس ۸ تا ۱۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. ریحان سرشار از ویتامین K، آهن، کلسیم و دیگر مواد مغذی است و دارای خواص آرامبخش، و ضدغوفونی کننده می‌باشد. اسانس ریحان که بازیلیک نام دارد، بسیار معطر و ضدغوفونی کننده‌ی دستگاه گوارش است و بوی سیر و پیاز را از دهان می‌برد (امید بیگی، ۱۳۸۳).

حضور و اثر شوری در مناطق خشک و نیمه خشک چشمگیر است . جایی که باران محدود و تبخیر بالاست. از این رو کمبود آب و عدم اعمال مدیریت مناسب خاک، مشکلات شوری را تا چند برابر افزایش می‌دهد(Banarus khan et al, 2000)

تنش‌ها از مهم‌ترین عوامل محدود کننده‌ی محیطی بهشمار می‌روند. تنش شوری یکی از این موارد مهم محسوب می‌شود که عملکرد بسیاری از محصولات زراعی و باغی را کاهش داده و رشد آنها را با محدودیت مواجه می‌کند (Kingsbury et al., 1983). تنش شوری اثرهای

قابل توجهی بروی گیاهان دارد که از آن‌ها می‌توان به سمتی یونی، تنش اسمزی، عدم تعادل عناصر غذایی و تغییرات وسیع در سنتز ترکیبات بیوشیمیایی اشاره کرد (Munns, 2000). جمع شدن نمک‌های محلول در خاک باعث کم شدن پتانسیل آب در خاک می‌شود و در نتیجه باعث جذب کمتر آب توسط گیاه شده و عملکرد محصول را کاهش می‌دهد (عبدی و همکاران، ۱۳۸۱).

پرایمینگ یکی از روش‌های بهبود بذر است که می‌تواند باعث افزایش کارکرد بذر (جوانه زنی و سیز شدن) در شرایط تنش شوری شود (اکرم قادری و همکاران، ۱۳۸۷). در این روش آبدهی کنترل شده بذر اعمال می‌شود به طوری که به بذر اجازه داده می‌شود مقداری آب جذب کند به طوری که مراحل اولیه جوانه زنی (شامل فعال شدن آنزیم) انجام می‌شود ولی ریشه‌چه خارج نمی‌شود (Farooq *et al.*, 2010).

انواع مختلف پرایمینگ شامل: هیدروپرایمینگ، اسموپرایمینگ، هورمون‌پرایمینگ می‌باشد. در روش اسموپرایمینگ از موادی مثل NaCl، PEG و KCl استفاده می‌شود و در روش هیدروپرایمینگ بذور با آب خالص و بدون استفاده از هیچ ماده شیمیایی تیمار می‌شوند. این نوع پرایمینگ ساده و ارزان بوده و مقدار جذب آب از طریق مدت زمانی که بذور در تماس با آب هستند، کنترل می‌شود (Parera and Cantliffe, 1994). همچنین در توجیه افزایش عملکرد ناشی از هیدروپرایمینگ می‌توان به استقرار سریع و مطلوب گیاهان اشاره کرد (Cheng and Bradford, 1999).

با توجه به اهمیت گیاه ریحان در صنایع غذایی، دارویی و بهداشتی تحقیق حاضر با هدف بررسی اثر پرایمینگ بر ویژگی‌های فیزیولوژیک و مورفولوژیک در شرایط تنش شوری روی گیاه دارویی ریحان اجرا شد.

فصل دوم

مروري بر منابع

۲- کلیات

۱- اهمیت تولید گیاهان دارویی

براساس یک توافق زیست محیطی جهانی، از سال ۲۰۰۰ استفاده از انسان‌ها و رنگ‌های شیمیایی در تهیه مواد آرایشی و غذایی متوقف شده است، با توجه به این‌که انسان بدون طعم و رنگ نمی‌تواند زندگی کند و این محدودیت‌ها بدون جایگزینی زندگی را دچار اختلال می‌کند، این امر اهمیت گیاهان دارویی را دوچندان کرده است (زرگری، ۱۳۷۴).

در شناسایی و معرفی گیاهان دارویی ابتدا گیاهانی که معطر و بومی هستند توسط گیاه‌شناس شناسایی می‌گردد تا مشخص شود در این جنس چه گونه‌هایی و با چه خواص دارویی وجود دارد. سپس گیاه جمع‌آوری شده و آنالیز شیمیایی می‌شود تا درصد ترکیبات دارویی آن مشخص شود. در مرحله بعد کارهای آزمایشگاهی برای بررسی این ترکیبات بروی باکتریهایی که عامل بیماری هستند انجام می‌گردد تا مشخص شود چه میزان اثر ضدبacterی از خود نشان می‌دهند. بعد از آن اثر گیاه بروی دام‌ها یا حیوانات آزمایشگاهی بررسی شده و دست آخر پس از گذراندن این مراحل، گیاه در بازار مصرف به عنوان دارویی معرفی گردد (شبوی، ۱۳۷۶).

۲- گیاه دارویی ریحان

۱-۲-۱ شناسنامه

نوع	<i>Lamiaceae</i>
نام لاتین	<i>Ocimum basilicum L.</i>
نام انگلیسی	<i>Sweet basil</i>
نام فارسی	ریحان
نام عربی	ریحان، صعتر هندی

۱-۲-۲- تاریخچه و منشأ ریحان

ریحان با نام علمی *Ocimum basilicum* از تیره نعنائیان *Lamiaceae* می‌باشد. موطن اصلی این گیاه نواحی استوایی قاره آفریقا است. امروزه بیشتر در کشورهای حوزه دریای مدیترانه در باغها و مزارع کشت می‌شود. برخی پژوهشگران معتقدند که ریحان بومی ایران، افغانستان و هند بوده و از قدیم‌الایام به پرورش آن در مصر اقدام شده است (شبوی، ۱۳۷۶).

۲-۲-۳- اسامی گوناگون ریحان

به این گیاه ریحان به معنی گل و سبزه می‌گویند. مطابق این لغت در فارسی اسپرم است که به صورت اسپرغم، اسپرهم و اسفرم نیز گفته شده است. اسم اصلی ریحان شاه اسپرم است که آن را شاه اسپرغم، شاهپرم و شاهسفرم نیز گفته‌اند. اعراب آن را سلطان الرياحين ترجمه کرده و اروپاییان نیز به آن بازیلیک یعنی سبزی سلطنتی لقب داده‌اند ولی امروزه در اروپا بیشتر به باسیل شهرت دارد نام دیگر این گیاه صعتر هندی است. نازبو، ریحان الملک، ضمیران، ضیمران و حمامم از اسامی دیگر ریحان است (رحیمی گل سفیدی، م. ۱۳۸۷).

۲-۲-۴- گیاهشناسی ریحان

ریحان گیاهی است علفی، یکساله، معطر، دارای ساقه منشعب از قاعده که ارتفاع آن به ۲۰ تا ۶۰ سانتیمتر می‌رسد، برگ‌های این گیاه متقابل، بیضوی نوک تیز با کناره دندانه‌دار، ساقه‌های آن دارای کرک است و گل‌های آن به رنگ سفید، گلی، گاهی بنفش یا مایل به قرمز و به صورت دسته‌های ۴ تا ۶ تایی است و در طول قسمت انتهایی ساقه قرار دارد. اولین گلها در اواخر بهار (خرداد) ظاهر می‌شوند و گلدهی تا اواخر شهریور ادامه می‌یابد، دانه سیامرنگ یا قهوهای تیره است و وزن هزار دانه ۱/۲ تا ۱/۸ گرم است برگ و سرشاخه‌های جوان آن به مصرف غذیه می‌رسد ولی اگر منظور انسانس‌گیری از آن باشد، باید کلیه قسمت‌های گیاه تازه را مورد استفاده قرار داد. قطعات پوشش گل آنها پنج تایی و جام گل آنها مرکب از دو لوب، یکی فوقانی و شامل چهار لوب و دیگری تحتانی و دارای یک لوب بزرگ است. میوه آنها فندقه، بیضوی و صاف است (زرگری، ۱۳۷۴). ریحان سرشار از ویتامین K، آهن، کلسیم و دیگر مواد مغذی است و دارای خواص آرامبخش، ادرارآور و ضدغونی‌کننده می‌باشد و در اکثر نقاط دنیا برای درمان مشکلات شکمی و تنفسی استفاده می‌شود. (امیدبیگی، ۱۳۸۳).

۲-۲-۵- نیاز اکولوژی

ریحان در طول رویش به هوای گرم تابش نور کافی نیاز دارد. درجه حرارت مطلوب برای جوانه زنی بذر ۱۸ تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد است. این گیاه به سرما بسیار حساس است (میر محمدی میبدی و قره یاضی، ۱۳۸۱). در طول رویش به آب کافی نیاز دارد. خاک مناسب برای کاشت ریحان خاک‌های با بافت متوسط یا خاک‌های لوم شنی یا مقادیر فراوان ترکیبات هوموسی است. نیاز ریحان به پتابس بسیار زیاد است پتابس نقش عمده‌ای در افزایش عملکرد پیکر رویشی و همچنین افزایش عملکرد انسانس دارد (میر محمدی میبدی و قره یاضی، ۱۳۸۲).

۲-۳-۱ مواد مؤثره (اسانس)

از ریحان اسانسی تهیه می شود بنام اسانس بازیلیک یا روغن ریحان که معروف است و مصارف درمانی مختلفی دارد. اسانس‌ها اغلب ترکیباتی معطر هستند، در بافت و سلول‌های خاص نظیر غده‌های ترشحی، کرک‌های سر غده‌ای مجاری و در اندام‌های خاصی از گیاهان تولید و ذخیره می‌شوند. اسانس‌ها موادی هستند که در الكل ، چربی و تا حدودی در آب قابل حل هستند و از ترکیبات ثانویه مختلفی نظیر ترپنoidها، آلدئیدها، استرها، اترهای فنلی، کتون‌ها، اکسیدها، اجزای گوگردی و غیره مشتق می‌شوند (قاسمی، ۱۳۸۸).

۲-۳-۲-۱ مقدار و انواع اسانس

اسانس ریحان شامل موادی مانند استراگول واوس من است و دانه ریحان دارای ماده روغنی است که حالتی روان دارد. مقدار اسانس با توجه به شرایط اقلیمی محل رویش متفاوت و بین ۰/۵ تا ۱/۵ درصد است. ترکیبات تشکیل دهنده اسانس متفاوت است و بر این اساس سه نوع اسانس قابل تشخیص است. اسانس ریحان اروپایی حاوی ۵۰ تا ۵۵ درصد متیل کاویکول و ۴۰ تا ۴۵ درصد لینالول است. ریحان آفریقایی در مقایسه با ریحان اروپایی برگ‌های بزرگتری دارد. اسانس ریحان محتوی ۵۵ تا ۷۰ درصد متیل کاویکول و ۳۰ تا ۴۵ درصد کامفور است. از ترکیبات دیگر اسانس می‌توان اوگنئول، گرانیول و سینئول را نام برد، پیکر رویشی ریحان همچنین حاوی ویتامین ب، ث و مواد تلخ است (امید بیگی، ۱۳۸۳). برگ خام ریحان ضد تشنج، نیرو بخش و مقوی است و مصرف آن در درمان سرگیجه، دلپیچه، آنژین، سیاهسرفه، نفخ و سردرد مناسب است (لاهه مطلق، ۱۳۸۵). عصاره استخراج شده از ریحان برای گزش حشرات و بیماری‌های قارچی و پوستی استفاده می‌شود (همت خواه، ۱۳۷۸). همچنین در صنایع غذایی، آرایشی، بهداشتی و عطر سازی مورد استفاده قرار می‌گیرد (Marotti *et al*, 1996).

اسانس مایعی به رنگ مایل به زرد و یا مایل به سبز است. بوی معطر و وزن مخصوصی بین ۰/۹۰ تا ۰/۹۳ دارد. در آب غیر محلول ولی در دو برابر حجم خود در الكل ۸۰ درجه حل می-شود. با اتر و کلروفورم قابلیت انحلال ندارد. اسانس ریحان باید در ظرف کاملا در بسته، در محل سرد و دور از نور نگهداری شود.

۲-۳-۲-۲ مکانیسم عمل مواد مؤثره

لینالول نوعی اسانس است که در برگ ریحان وجود دارد. از مهمترین خواص دارویی لینالول می‌توان آرامبخشی و بی‌هوشی موضعی را نام برد. لینالول الكل‌های ترپنی، گروه مهمی از ترکیب‌های ثانویه موجود در گیاهان هستند.

سیترال از اثرات مهم دارویی سیترال می‌توان به خاصیت آرام بخش بودن آن، میکروب کشی و اثر ضد قارچی آن اشاره کرد.

متیل کاویکول یکی از مهمترین اجزای روغن ریحان نوع دیگری از اترهای فنولیک است که دارای خاصیت روشن‌کنندگی پوست است (قاسمی، ۱۳۸۸).

۲-۳-۳- استخراج مواد متشكله گیاهان دارویی

مهمترین و اساسی‌ترین عاملی که باید در استخراج مواد متشكله گیاهان مورد توجه قرار گیرد حلال است که انتخاب آن به قسمت‌های مختلف یک گیاه و نیز به مواد متشكله آن بستگی دارد. به‌طور کلی بهترین حلالی که با آن می‌توان عصاره خام یک گیاه را بدست آورد مтанول و یا اتانول ۸۰ درصد یا ۸۵ درصد می‌باشد. زیرا محققان به‌این نتیجه رسیده‌اند که این حلال‌ها می‌توانند ۸۰ درصد مواد متشكله را در خود حل نمایند. اتانول ۸۵ درصد، این مزیت را بر سایر حلال‌ها دارد که نشاسته موجود در گیاه به‌وسیله آن استخراج نمی‌گردد (صمصام شریعت، ۱۳۷۴).

۲-۳-۴- ترکیبات شیمیایی

روغن فرار یک درصد که شامل اورژنول (۷۰-۸۰) درصد، متیل کاویکول، کاریوفیلین، فلاونوئیدها (ایپرژنین، لوთولین)، تری ترپن (اسید اورسیک) می‌باشد.

۲-۳-۵- خواص درمانی ریحان عبارتند از:

- ۱- درمان دردهای روده‌ای
- ۲- درمان نفخ و زخم معده
- ۳- رفع بی‌اشتهاایی
- ۴- درمان عفونت‌های ادراری
- ۵- درمان اسهال
- ۶- رفع بی‌خوابی
- ۷- پایین‌آورنده قند خون
- ۸- ضد اسپاسم
- ۹- مسكن
- ۱۰- پایین‌آورنده فشار خون
- ۱۱- کاهش‌دهنده تب
- ۱۲- سازگاری بدن به عوامل تنفسزا

۱۳- این گیاه برای افزایش مقاومت و استحکام بدن در برابر بیماریها که در نتیجه کمبود ویتامین های A و C هستند، نقش عمدۀ ای دارد.

۴- ساقه تحقیق

صرف ریحان همراه با رژیم غذایی مناسب غلظت قند خون بیماران دیابتی نوع دو را کاهش می‌دهد و مقدار کربوهیدرات و فیبر دریافتی را افزایش می‌دهد. تحقیقات نشان می‌دهد که ریحان موجب پایین‌آوردن فشار خون شده و دارای خاصیت ضد التهابی است و موجب برطرف شدن درد و کاهش تب می‌شود (زارع زاده، ۱۳۸۲).

۵- مصارف سنتی و جاری

ریحان همیشه به عنوان تونیک، گیاه نیرودهنده و مفید برای اصلاح قدرت حیاتی، در نظر گرفته می‌شده است. عصاره استخراج شده از ریحان برای مداوای گزش حشرات و بیماریهای قارچی و بیماریهای پوستی استفاده می‌شود، همچنین به عنوان قطره عفونت گوش مصرف می‌گردد. عصاره یا پودر آن به درمان زخم دهان کمک می‌کند (زارع زاده، ۱۳۸۲).

۶- اثر عوامل محیطی و زراعی بر رشد و نمو و عملکرد و مواد مؤثره

۱- مواد و عناصر غذایی مورد نیاز

ریحان به مواد و عناصر غذایی کافی نیازمند است، نیاز ریحان به پetas بسیار زیاد است. پetas نقش عمدۀ ای در افزایش عملکرد پیکر رویشی و همچنین افزایش عملکرد انسانس دارد. قبل از کشت ریحان ۳۰ تا ۴۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن، ۵۵ تا ۷۰ کیلوگرم در هکتار اکسید فسفر و ۶۰ تا ۸۰ کیلوگرم در هکتار اکسید پetas باید به عنوان مقادیر پایه، به خاک اضافه کرد. فصل بهار هنگام آماده سازی زمین ۳۰ تا ۴۰ کیلوگرم نیتروژن و همچنین پس از برداشت افزودن ۴۰ تا ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن به همراه آبیاری نقش عمدۀ ای در افزایش عملکرد دارد. کودهای حیوانی پوسیده نقش عمدۀ ای در افزایش عملکرد پیکر رویشی و انسانس ریحان دارد. تحقیقلت نشان می‌دهد که برای تولید هر تن پیکر رویشی ۱۸ کیلوگرم نیتروژن، ۸ کیلوگرم اکسید فسفر و ۱۵ کیلوگرم اکسید پetas از زمین جذب می‌کنند (امید بیگی، ۱۳۸۳).

۲- تناوب کاشت

ریحان را باید با گیاهانی به تناوب کشت کرد که نه تنها زمین را از مواد و عناصر غذایی تهی نکنند بلکه مانع از گسترش علفهای هرز ریشه‌ای (چند سال) نیز بشوند. گیاهان وجینی برای تناوب کشت با ریحان مناسب هستند (زرگری، ۱۳۷۴).

۲-۶-۳- طول دوره رشد

بذر ریحان ۴ تا ۵ سال از قوه رویشی مناسبی برخوردار است و در شرایط مناسب ۱۴ تا ۲۱ روز پس از کشت سبز می‌شود. دوره رویشی ریحان بین ۱۷۰ تا ۱۸۰ روز است. اولین گلها در اوایل بهار (خرداد) ظاهر می‌شوند و گلدهی تا اواخر شهریور ادامه می‌یابد. چنانچه گیاهان در مرحله گلدهی برداشت شوند، در شرایط اقلیمی مناسب اواخر تابستان (شهریور) مجدداً به گل می‌روند. میوه‌ها از اواسط تابستان (مرداد) به تدریج تشکیل می‌شوند. بذرها پس از رسیدن از گیاه جدا و به اطراف پراکنده می‌شوند. این گیاه به سرما بسیار حساس است (زرگری، ۱۳۷۴).

۲-۶-۴- نیاز آبی

ریحان در طول رویش به آب کافی نیاز دارد به طوری که از آغاز سبز شدن تا برداشت به ۵۰۰ تا ۵۵۰ میلیمتر بارندگی (آبیاری) نیازمند است (שבوعی، ۱۳۷۶).

۲-۶-۵- نیاز حرارتی و نوری

این گیاه در طول رویش به ۱۵۰۰ لوكس روشنایی نیاز دارد. گونه گراتیسیموم (*O. gratissimum*) نسبت به گونه بازیلیکوم (*O. basilicum*) در طول رویش به حرارت ۴۰۰۰-۳۰۰۰ درجه روز نیاز دارد (امید بیگ، ۱۳۸۳).

۲-۷- آماده سازی خاک

پس از برداشت محصول کود حیوانی پوسیده به خاک اضافه می‌شود، همچنین پس از انجام شخم عمیق و قبل از کشت ۳۰ تا ۴۰ کیلوگرم در هکتار ازت، ۵۵ تا ۷۰ کیلوگرم در هکتار اکسید فسفر و ۶۰ تا ۸۰ کیلوگرم در هکتار اکسید پتاس باید به خاک اضافه کرد. اواخر زمستان بستر خاک را برای کشت ریحان باید آماده نمود. فصل بهار هنگام آماده سازی زمین ۳۰ تا ۴۰ کیلوگرم در هکتار ازت و همچنین پس از اولین برداشت ۴۰ تا ۵۰ کیلوگرم در هکتار ازت به خاک می‌توان اضافه نمود. (صمصام شریعت، ۱۳۷۴).

۲-۷-۱- تاریخ و فوائل کاشت

ریحان را باید با گیاهانی به تناوب کشت کرد که نه تنها زمین را از مواد و عناصر غذایی تهی نکنند بلکه مانع از گسترش علفهای هرز ریشه‌ای (چند ساله) نیز بشوند گیاهان وجینی برای تناوب کشت، با ریحان مناسب هستند. نیمه اول اردیبهشت زمان مناسبی برای کشت مستقیم بذر در زمین اصلی است. در کشت مستقیم فاصله ردیفهای کاشت بین ۴۰ تا ۵۰ سانتی‌متر

مناسب است. عمق بذر ریحان موقع کاشت باید بین ۵/۰ تا ۱ سانتی‌متر باشد. بذر مورد نیاز برای هر هکتار زمین سه تا چهار کیلوگرم است. در کشت غیر مستقیم نیمه دوم اسفند زمان مناسبی برای کاشت بذر در خزانه زیر پلاستیک است. بذرها در ردیف‌هایی به فاصله ۱۵ تا ۲۰ سانتی‌متر در خزانه زیر پلاستیک کشته شوند، عمق بذر ریحان در خزانه باید بین ۵/۰ تا ۱ سانتی‌متر باشد. بذر مورد نیاز برای هر هکتار زمین یک کیلوگرم است. نشاءها در ردیف‌هایی به فاصله ۴۰ تا ۵۰ سانتی‌متر در زمین اصلی کشته شوند فاصله دو بوته در هر متر طولی ۳۰ سانتی‌متر مناسب است (امید بیگی، ۱۳۸۳). پرورش آن با کاشتن دانه گیاه در زمین‌های حاصلخیز و پوسیده انجام می‌گیرد. در کشاورزی تجاری، در هر هکتار ۴ کیلوگرم بذر را مستقیماً در مزرعه و در ردیف‌هایی به عرض ۳۰ سانتی‌متر می‌پاشند و بلافاصله روی آن را غلطک می‌زنند تا صاف گردد. قبل از بذر پاشی در صورتی که زمین خوب آماده شده باشد، به آن کود اضافه می‌کنند (صمصام شریعت، ۱۳۷۴).

۲-۷-۲ - کاشت

کاشت و تکثیر ریحان توسط بذر و به روش مستقیم و غیر مستقیم صورت می‌گیرد. کاشت مستقیم : کشت ریحان در زمان مناسب به صورت ردیفی در زمین اصلی انجام می‌گیرد. پس از کشت آبیاری ضرورت دارد. معمولاً در سطوح کم از کشت غیر مستقیم استفاده می‌شود. ابتدا بذرها را در زمان مناسب در خزانه زیر پلاستیک کشته می‌کنند. مقدار بذر برای هر مترمربع زمین بین ۱۰ تا ۲۰ گرم است. برای هکتار زمین به ۳۵۰ تا ۴۵۰ مترمربع پوشش زیر پلاستیک نیاز است. پس از آبیاری منظم و وجین علفهای هرز سطح خزانه هنگامی که ارتفاع گیاهان به ۶ تا ۱۰ سانتی‌متر رسید. (پس از ۵ تا ۶ هفته) نشاءها را در ردیف‌هایی به فاصله ۴۰ تا ۵۰ سانتی-متر در زمین اصلی کشته می‌کنند، فاصله دو بوته در هر متر طولی ۳۰ سانتی‌متر مناسب است. برای هر هکتار زمین به ۱۴۰ تا ۲۰۰ هزار نشاء نیاز می‌باشد.

۲-۷-۳ - داشت

آبیاری منظم و به موقع گیاهان در زمین اصلی یا در خزانه و همچنین وجود مواد و عناصر غذایی نقش عمده‌ای در افزایش عملکرد ریحان دارد. مبارزه مکانیکی با علفهای هرز توسط کولتیواتور ضرورت دارد. در کشت مستقیم پس از اینکه گیاهان ۲ تا ۳ برگی شدند آنها را باید تنک کرد به‌طوریکه در هر متر طولی ۶ تا ۷ بوته بماند. بر روی ریحان آفت یا بیماری‌های خاصی